

Slipp russen fri

Russen er over oss med spill og spetakkel. Vi unner dem festen, de har ventet lenge på å bli fri. Fra skole og lekser, fra lærere og støvete klasserom. Slutten på 13 års skolegang er vel verdt å feire. Vår eneste formaning er: Vær forsiktede. Buss og fyll og sex og døgning kan bære galt av sted.

Hvorfor så mild overfor bråkete ungdom som trækker over de fleste grenser i løpet av noen ukers vill festing? Svaret er at våre ergrelser over russetiden for lengst har snudd seg fra de støyende ungdommene til et stivbeint departementsbyråkrati.

Det er mer enn tretti år siden en Ap-regjering vedtok å flytte russefeiringen til før 17. mai. Hensikten var visstnok todelt.

Politikerne hevdet at russetid før nasjonaldagen, og før eksamen, skulle føre til at de unge ville ta fornuften fatt og feire mindre. På denne måten ville man løse et ordensproblem, kanskje særlig i de store byene. Det andre argumentet for tidligere feiring var å gjøre skoleåret lengre.

Hadde 18- og 19-åringer først og fremst vært fornuftige vesener, kunne flytting av russetiden kanskje fungert etter sin hensikt. Men det viste seg raskt at planen ikke fungerte. Festen, farten og forbruket har tatt seg opp år for år. Noe av braket er dempet med politi, vakter og strenge bøter. Mens ungdommene, som feirer skoleslutt før det er slutt, er tvunget til å dra seg innom skolen noen timer mellom festeslagene. For å forlenge skoleåret.

Oppsummert

Sta politikere

1 Etter tretti år med russefeiring først og eksamen etterpå nekter fortsatt politikere å ta til fornuft.

Mislykket forsøk

2 Da russefeiringen ble flyttet, trodde man det ville føre til mindre fest og mer skole. Det gjorde det ikke.

Flytt eksamen

3 Nå må politikere vise at også de er villige til å lære noe. Derfor må de flytte eksamen.

En undersøkelse gjort av Aftenposten, viser at 52 prosent av elevene i videregående skole ønsker at eksamen skal flyttes til før russetiden. Hvis foreldrene var blitt spurt, hadde svarprosenten for eksamen før russetid antakelig vært enda større. Vår påstand er at også lærerne ville hatt mer nytte av et litt kortere skoleår med våkne elever, enn ubrukelige russeskole-uker med haltende undervisning og sløv elevinnsats i bakrus.

Men Kunnskapsdepartementet holder på sitt: Først feiring, så eksamen. Det er ikke tilfelle at de som skal stå for kunnskap og klokskap, blåser i erfaring og logikk. Derfor er vår oppfordring igjen: Flytt eksamen, helst allerede til neste år.

SAGT

av andre

FOTO: SCANPIX
Illsint: Godt lemenår.

Lemen I

* «Det ble ei uvanlig påske. På vei opp til fjellet møtte vi myriader av illsinte lemen. Sannsynligvis rømte de unna én million nordmenn som allerede satt der oppe med forsyninger nok for et år og et pigmentbehov på størrelse med Hardangervidda.»

Johan O. Jensen oppsummerer påska i Adresseavisen.

Lemen II

* «Aftenposten melder at det er håp om et godt lemenår, og vi er ikke overrasket. Vi fikk med oss årets første illsinte lemen, det var Sp-leder Liv Signe Navarsete, direkteoverført fra fjordhestens heimbygd, Nordfjordeid.»

Vårt Lands Hugin og Munin.

Intet nytt

* «Pastafabrikken, Perez kafébar, Amundsen café og Rorbua hadde like før påske besøk av skjenkekontrollører fra Nordfjeldske Kontroll. Kontrollørene hadde ingenting å bemerke.»

Heter det i en nyhetsmelding i iTromsø.

Vår på Sørlandet

* «Om noen skulle være i tvil etter en uvanlig flott påske, så bekrefte gladnyheten nå også av fiskere som har landet årets første makrellfangst helt på sørspissen av landet vårt: Våren er på plass. Definitivt.»

Gladnyhet i Fædrelandsvennen.

Kleppknute

* «Russeknuteregul 37 belønnes med et bilde av Vidar Kleppe (må argumentere usaklig med en lærer i en hel time.»

Russen i Vest-Agder.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40.

E-post: pfu@presse.no

Etter beste evne

DAGENS GJEST

En kopi har erstattet originalen på Nordli gård i Sørums. Riksantikvar Jørn Holme gratulerer og kommer gjerne på besøk. Hva er mest nedslående?

Nordli ble en skjellsettende opplevelse for norsk kulturminnevern da kommunen knuste bygningen til pinneved i oktober 2009. Kanskje husker du den dramatiske episoden der Ingeborg Magerøy fra Fortidsminneforeningen stilte seg foran gravemaskinen og stoppet rivingen? For en stakket stund vel å merke, men likevel.

Kanskje fikk du også med deg Riksantikvarens tafatte anmodning til kommunen om å skåne bygningen? Selvfølgelig hjalp det ikke. Snarere ble gleden over å trumfe gjennom det lokale selvstyret ytterligere oppildnet av brevet fra Riksantikvaren.

Kanskje husker du også at Sørums kommune gikk til politianmeldelse av den bygningskyndige Ola Fjeldheim, fordi han etter deres oppfatning hadde tatt seg ulovlig inn i bygningen? Fjeldheim tvilte på kommunens godt betalte tilstandsvurderinger.

Hans konklusjon ble en annen enn ordførerens, men til ingen nytte. Politianmeldelsen ble henlagt. Selvfølgelig.

Men nå er tiden inne for forsoning. Under overskriften «Vernestrid ble barneidyll» presenterte Aftenposten den nye barnehagen i Sørums som Nord-Europas flotteste. «Vi har etter beste evne forsøkt å bevare Nordli-ånden», uttalte arkitekt Sissel Byrde til en forbauset journalist. I tankene hadde hun rester av en gammel tømmervegg som er gjenreist i trappegangen, en svartovn på loftet og en tapetkopi. Ellers er alt nytt og nesten likt. En av Østlandets fineste empirebygninger i Sørums tapte slaget. «Det er ingen dårlig stemning mellom oss og ordfører», bedyret riksantikvar Jørn Holme til samme journalist og anså seg med dette ferdig med saken. Men er det så enkelt?

Jørn Holme var ingen selvskreven kandidat til riksantikvarembetet. Først etter annen gangs utlysning ble han tilbudt stillingen. Visst var gleden stor til å begynne med. En synlig og handlekraftig riksantikvar skulle redde konkursboet som forgjengerne Nils Marstein og Sissel Rønbeck hadde etterlatt seg. Godt hjulpet

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

av innflytelsesrike støttespillere med tro på hans engasjement, ble Holmes navn nevnt og argumentert for i de rette fora. Også Nordli i Sørums bidro med sitt som et takknemlig og ugjenkallelig skrekkeeksempel på kommunal saksbehandling. Ikke Nordli en gang til, lød omkvedet den gang.

Begeistringen for Holme har imidlertid forstummet i fagmiljøene. I skyggen av Bjørvikautspillene svikter han med unnfalhet, kunnskapsløshet og ansvarsfraskrivelse i viktige og prinsipielle saker. Det var Erling Kagge og Fortidsminneforeningen som berget den fredede Villa Dammann i Oslo fra uvettig forfetting i nabolaget. Det er lokale vernekrefter og fylkespolitikere som redder den fredningsverdige Linaegården i Sandefjord. Og det er Oslos befolkning, og ikke Holme, som forsvarete Nasjonalgalleriets Munchsal mot rasering.

«**Kan mottoet tidlig** og tydelig innebære at faglig arbeid og overveielser erstattes av partipolitikkens snevre stemmesanking og en plass i solen for Jørn Holme?» spurte nylig Aftenpostens Lotte Sandberg retorisk. Du er nærmere sannheten enn du aner, Lotte Sandberg.

STILNET

«**Begeistringen for Holme har forstummet i fagmiljøene.**»